

เนื่องจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและความประพฤตินิยมชอบในวงราชการนั้น เป็นปัญหาที่สืบเนื่องยาวนานและกำลังเป็นพฤติกรรมที่กำลังแพร่ระบาดในสังคมไทย ในยุคทุนนิยมที่มีการใช้เงินเป็นใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือผู้บริหารบ้านเมืองท้องถิ่นก็ดี ทำให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติมากมายทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จึงก่อให้เกิดมาตรการตรวจสอบปัญหาดังกล่าวขึ้นในกรณีของการควบคุมการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองโดยวิธีการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะต้องปฏิบัติการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทั้งตอนเข้ารับและพ้นจากตำแหน่งเพื่อใช้ในการตรวจสอบควบคุมทรัพย์สินที่จะเพิ่มขึ้นหรือลดลง

ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการของการแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินว่าก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคอย่างไรในการควบคุมการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นเอกสารจากหนังสือ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้เห็นแนวคิดที่เป็นระบบและชัดเจนยิ่งขึ้น

จากการศึกษาพบว่า มาตรการดังกล่าวมีช่องโหว่ในหลักเกณฑ์การยื่นการแสดงผลบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในส่วนของการแสดงผลบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การดำเนินงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการพิจารณาคำวินิจฉัยของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สรุปได้ว่า การบังคับให้แสดงผลบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินยังมีปัญหาทางด้านหลักการและทางปฏิบัติมาก ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. และศาลรัฐธรรมนูญจะต้องช่วยกันคิดหาวิธีออกกระเปียบข้อบังคับที่สามารถกระทำให้ ป.ป.ช. สามารถปฏิบัติงานได้ตรงตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง

ดังนั้นผู้จัดทำได้เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้หลายประการ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับตำแหน่งทางการเมืองที่จะต้องยื่นแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่สมควรจะต้องมีการแสดงในส่วนของการเลขานุการและที่ปรึกษาไว้ด้วย และควรที่จะให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งยื่นการแสดงผลบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้ตั้งแต่เริ่มลงรับสมัครเลือกตั้ง เป็นต้น เพื่อจะช่วยให้การควบคุมการทุจริตของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในส่วนของการแสดงผลบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมีความรัดกุมมากยิ่งขึ้น

Corruption and misconducts in bureau, which is consistent and contagious in Thai society, especially politicians, ministers and local authorizer, affect many areas such as economics, social and politics. For corruption controlling among politicians, Thai constitution has provided the revelation of assets and debts in the method of scrutinizing politician's wealth.

This dissertation concerns about how regulations and methods of revelation of assets and debts deter the corruption controlling. The thesis is an qualitative research by analyzing all contents collected from books, articles and pertinent researches to make a systematic thinking.

The study exposes the fact that many measures have many blunders such as, the principles of assets and debts disclosure of politicians, the work of committee and political offender litigation. There are many mistakes about the disclosure of assets and debts in principles and in practice in the way that the committee and the constitutional court must issue principles and regulations more pragmatic do the writer, moreover, encourages many solutions. Examples are assets and debts disclosure of secretary and consultant of politicians, a revelation of assets and debts which should be scrutinized from the registering election they in order to effectively control the corruption of politicians